EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 15.7.2021
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

o pozastavení některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, pokud jde o Irák

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Podle čl. 25a odst. 2 vízového kodexu[1] Komise pravidelně posuzuje spolupráci třetích zemí v oblasti zpětného přebírání osob a nejméně jednou ročně předkládá zprávu o svém posouzení Radě.

Dne 10. února 2021 přijala Komise své posouzení, založené na údajích a informacích poskytnutých členskými státy EU a zeměmi přidruženými k Schengenu z roku 2019, a předala Radě příslušnou zprávu[2].

Na základě výše uvedené analýzy a s přihlédnutím k celkovým vztahům Unie s dotčenou třetí zemí může Komise dospět k závěru, že daná třetí země dostatečně nespolupracuje, a že je proto nezbytné přijmout opatření. V této souvislosti je třeba poznamenat, že zpětné přebírání vlastních státních příslušníků je povinností podle mezinárodního práva.

V případě nedostatečné spolupráce předloží Komise v souladu s čl. 25a odst. 5 písm. a) vízového kodexu návrh prováděcího rozhodnutí Rady, kterým se dočasně pozastaví uplatňování některých ustanovení vízového kodexu ve vztahu ke státním příslušníkům této třetí země. Komise neustále pokračuje ve svém úsilí o zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí.

• Případ Iráku

Komise v uvedené zprávě konstatovala, že výsledky postupů identifikace jsou pro členské státy, které představují přes dvě třetiny rozhodnutí o navrácení vydaných iráckým státním příslušníkům, neuspokojivé nebo nejsou žádné a jen málokdy vedou k vydání cestovních dokladů. Irácké orgány spolupracují pouze na dobrovolných návratech a ve zcela výjimečných případech na nucených návratech (u iráckých státních příslušníků odsouzených za trestný čin). Navíc navzdory uzavření dohody o partnerství a spolupráci mezi EU a Irákem v srpnu 2018 není dodržována dohodou stanovená povinnost zpětně přebírat vlastní státní příslušníky, kteří neoprávněně pobývají na území druhé strany. Čtyři členské státy uzavřely s Irákem dvoustranná ujednání – ta jsou však rovněž dodržována zřídka, nebo pouze v případě dobrovolných návratů či iráckých státních příslušníků odsouzených za trestný čin.

Evropská unie a její členské státy spolupracují s Irákem v oblasti migrace v rámci neformálního dialogu o migraci mezi EU a Irákem, zřízeného v roce 2017. Na čtyřech setkáních, která se dosud v rámci dialogu konala, figurovala témata navracení a zpětného přebírání osob vždy na předních místech programu, přičemž EU soustavně vyjadřovala znepokojení nad neuspokojivou úrovní spolupráce Iráku v oblasti zpětného přebírání osob. Na posledním setkání v rámci dialogu o migraci (v únoru 2021) Irák znovu potvrdil, že na nedobrovolných návratech nebude spolupracovat.

V této souvislosti EU před iráckými orgány zdůraznila rostoucí nespokojenost členských států a možné důsledky nezlepšování situace, a to i na setkání s iráckým velvyslanectvím v Bruselu (v květnu 2021) a prostřednictvím společného dopisu vysokého představitele EU pro zahraniční věci a komisařky pro migraci adresovaného iráckým ministrům zahraničních věcí a

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

[2] COM(2021) 55 final (EU Restricted).

vnitra a ministryni pro migraci a vysídlené osoby (v červnu 2021). Kopie tohoto dopisu byla dne 17. června 2021 předána premiérovi Kázimímu.

Tyto kroky však dosud nevedly ke konkrétním významným výsledkům ani k trvalé spolupráci na základě ukazatelů uvedených v čl. 25a odst. 2, včetně včasné identifikace osob neoprávněně pobývajících na území členských států, vydávání cestovních dokladů a organizace návratových operací. Na tomto základě a s ohledem na kroky, které Komise dosud přijala ke zlepšení úrovně spolupráce, jakož i s přihlédnutím k celkovým vztahům EU s Irákem se má za to, že spolupráce Iráku s EU v oblasti zpětného přebírání osob není dostatečná a že je třeba přijmout opatření.

- **Celkové vztahy Unie s Irákem**

Vztahy Unie s Irákem se řídí dohodou o partnerství a spolupráci, která vstoupila v platnost v roce 2018. Strategie EU pro Irák (z roku 2018) znovu potvrzuje odhodlání EU usilovat o silné partnerství s Irákem a podporovat jeho orgány ve fázi obnovy a při řešení základních politických, sociálních a ekonomických příčin nestability v zemi. Evropská unie je pro Irák významným hospodářským a bezpečnostním partnerem. Spolupráce v oblasti migrace je komplexní a zaměřuje se zejména na správu migrace, včetně správy hranic, otázek migrace a rozvoje, nelegální migrace a navracení. O těchto tématech se diskutovalo na výše uvedeném neformálním dialogu o migraci, jehož poslední setkání se konalo v únoru 2021.

Při jednáních na vysoké úrovni mezi EU a Irákem v červnu 2021 vyjádřila irácká strana připravenost spolupracovat s dotčenými členskými státy v oblasti navracení a zpětného přebírání osob, včetně dobrovolných návratů. Komise by toto úsilí podpořila jako první krok.

- **Vízová opatření**

Rozsah opatření

Prováděcím rozhodnutím Rady by se mělo dočasně pozastavit uplatňování některých ustanovení vízového kodexu, pokud jde o irácké státní příslušníky. Toto pozastavení se však nevztahuje na rodinné příslušníky (mobilních) občanů EU, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES[3], a státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a dotčenými třetími zeměmi na straně druhé.

Obsah vízových opatření

Skutečnost, že Irák nespolupracuje při zpětném přebírání osob, odůvodňuje aktivaci všech opatření stanovených v čl. 25a odst. 5 písm. a) vízového kodexu: pozastavení možnosti upuštění od požadavků na podpůrné doklady, které mají žadatelé o vízum předložit podle čl. 14 odst. 6, pozastavení obecné lhůty pro vyřízení v délce 15 kalendářních dnů podle čl. 23 odst. 1 (v důsledku čehož je rovněž vyloučeno použití pravidla o prodloužení této lhůty v jednotlivých případech na dobu nejvýše 45 dnů), pozastavení vydávání víz pro více vstupů podle čl. 24 odst. 2 a 2c a pozastavení dobrovolného osvobození od vízového poplatku pro držitele diplomatických a služebních pasů podle čl. 16 odst. 5 písm. b).

Doba použitelnosti vízových opatření

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

Vízový kodex stanoví, že opatření týkající se víz se uplatní dočasně, avšak neurčuje povinnost uvést v prováděcím rozhodnutí konkrétní dobu použitelnosti těchto opatření. Komise však má v souladu s čl. 25a odst. 6 průběžně posuzovat pokrok v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob na základě ukazatelů uvedených v čl. 25a odst. 2, včetně včasné identifikace osob neoprávněně pobývajících na území členských států, vydávání cestovních dokladů a organizace návratových operací. Komise má podávat zprávy, zda lze konstatovat zásadní a trvalé zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, a při zohlednění celkových vztahů Unie s touto třetí zemí může Radě předložit návrh na zrušení nebo změnu prováděcího rozhodnutí. Pokud se naopak vízová opatření v souladu s prováděcím rozhodnutím ukážou jako neúčinná, mělo by se zvážit zahájení druhé fáze mechanismu (v souladu s čl. 25a odst. 5 písm. b)).

Kromě toho podle čl. 25a odst. 7 předloží Komise nejpozději šest měsíců po vstupu prováděcího rozhodnutí v platnost zprávu Evropskému parlamentu a Radě o pokroku dosaženém touto třetí zemí v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Navrhované rozhodnutí je v souladu se souborem harmonizovaných pravidel společné vízové politiky upravujících postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Evropská unie prosazuje komplexní přístup k migraci a nucenému vysídlování založený na sdílených hodnotách a sdílené odpovědnosti. Nový pakt o migraci a azylu předpokládá rozvoj a prohloubení individuálně uzpůsobených komplexních a vyvážených partnerství na podporu spolupráce ve všech relevantních aspektech, jimiž jsou:

– poskytování ochrany osobám, které ji potřebují, a podpory hostitelským zemím a komunitám,

– budování hospodářských příležitostí a řešení základních příčin nelegální migrace a nuceného vysídlování,

– podpora partnerů v zájmu posílení správy a řízení migrace,

– podpora spolupráce v oblasti navracení a zpětného přebírání osob,

– rozvíjení legálních cest do Evropy.

Důležitým prvkem této politiky je spolupráce mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. K posílení těchto komplexních partnerství a zajištění plné spolupráce ze strany třetích zemí musí EU mobilizovat všechny dostupné nástroje, včetně nástrojů v oblasti rozvojové spolupráce, obchodu nebo víz.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), čl. 25a odst. 5 písm. a).

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Proporcionalita**

Navrhovaná opatření, jejichž účelem je podnítit Irák ke zlepšení spolupráce při zpětném přebírání nelegálních migrantů, jsou přiměřená sledovanému cíli. Tato opatření nemají vliv na možnost žadatele požádat o vízum a na to, zda mu bude vízum uděleno, nýbrž se týkají některých aspektů postupu pro udělování víz nebo výše vízového poplatku.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Posouzení dopadů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Základní práva**

Navrhovaná opatření nemají vliv na možnost žadatelů požádat o vízum a na to, zda jim bude vízum uděleno, a dodržují základní práva žadatelů, zejména pokud jde o respektování rodinného života.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Nevztahuje se na tento návrh.

2021/0234 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY

o pozastavení některých ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009, pokud jde o Irák

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)[4], a zejména na čl. 25a odst. 5 písm. a) uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Iráckou republikou na straně druhé[5], která vstoupila v platnost dne 1. srpna 2018, znovu opakuje obecnou povinnost obou stran zpětně přebírat své státní příslušníky, kteří neoprávněně pobývají na území druhé strany (čl. 105 odst. 3). Irák tuto povinnost nedodržuje, jak dokládá jeho prohlášení o nespolupráci při nedobrovolných návratech. Členské státy se rovněž potýkají s nedostatečnou spoluprací Iráku ve všech aspektech procesu navracení.

(2) Komise Irák opakovaně vyzvala, aby spolupráci v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí zlepšil a aby plně prováděl ustanovení o zpětném přebírání vlastních státních příslušníků obsažená v dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Irákem, zejména v rámci neformálního dialogu o migraci mezi EU a Irákem (zahájeného v roce 2017), jakož i při ústních a písemných výměnách se zástupci irácké vlády, přičemž v tomto ohledu výslovně vyjádřila rostoucí obavy a upozornila na možné důsledky nezlepšení spolupráce při zpětném přebírání osob.

(3) S ohledem na kroky, které Komise dosud přijala ke zlepšení úrovně spolupráce, a k celkovým vztahům Unie s Irákem se má za to, že spolupráce Iráku s Unií v oblasti zpětného přebírání osob není dostatečná, a že by proto měla být přijata opatření.

(4) Uplatňování některých ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009 ve vztahu ke státním příslušníkům Iráku by se proto mělo dočasně pozastavit. Má se za to, že toto opatření je nejúčinnějším prostředkem, jak irácké orgány podnítit k přijetí nezbytných kroků s cílem zlepšit spolupráci v záležitostech zpětného přebírání osob. Toto dočasné pozastavení se nepoužije na státní příslušníky Iráku žádající o vízum, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné

[4] Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

[5] Úř. věst. L 204, 31.7.2012, s. 20 (znění dohody), Úř. věst. L 203, 10.8.2018, s. 1 (rozhodnutí Rady o uzavření dohody).

právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé.

(5) Dočasně pozastavená opatření jsou stanovena v čl. 25a odst. 5 písm. a) vízového kodexu: pozastavení možnosti upuštění od požadavků na podpůrné doklady, které mají žadatelé o vízum předložit podle čl. 14 odst. 6, pozastavení obecné lhůty pro vyřízení v délce 15 kalendářních dnů podle čl. 23 odst. 1 (v důsledku čehož je rovněž vyloučeno použití pravidla o prodloužení této lhůty v jednotlivých případech na dobu nejvýše 45 dnů), pozastavení vydávání víz pro více vstupů podle čl. 24 odst. 2 a 2c a pozastavení dobrovolného osvobození od vízového poplatku pro držitele diplomatických a služebních pasů podle čl. 16 odst. 5 písm. b).

(6) Ustanovení čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie uvádí, že každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES[6] uvádí tato omezení a podmínky v účinnost. Tímto rozhodnutím není dotčeno uplatňování uvedené směrnice, která rozšiřuje právo volného pohybu na rodinné příslušníky doprovázející nebo následující občana Unie, nezávisle na jejich státní příslušnosti. Toto rozhodnutí se tudíž nevztahuje na rodinné příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé.

(7) Vzhledem k tomu, že se Dánsko v souladu s článkem 4 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, rozhodlo ve svém vnitrostátním právu provést nařízení (ES) č. 810/2009, které vychází ze schengenského *acquis*, toto rozhodnutí je ve smyslu mezinárodního práva pro Dánsko závazné.

(8) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[7]; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES[8].

(10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji

---

6 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků se volně pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

7 Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

8 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

schengenského *acquis*[9], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí 2008/146/ES[10].

(11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[11], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí 2011/350/EU[12].

(12) Toto rozhodnutí představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1
Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se použije na státní příslušníky Iráku, kteří podléhají vízové povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806[13].

2. Nepoužije se na státní příslušníky Iráku, kteří jsou od vízové povinnosti osvobozeni podle článku 4 nebo článku 6 uvedeného nařízení.

3. Toto rozhodnutí se nepoužije na státní příslušníky Iráku žádající o vízum, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, nebo státního příslušníka třetí země požívajícího práva na volný pohyb, které je rovnocenné právu občanů Unie na základě dohody mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetí zemí na straně druhé.

Článek 2
Dočasné pozastavení uplatňování některých ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009

Dočasně se pozastavuje uplatňování těchto ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009:

a) ustanovení čl. 14 odst. 6;

b) ustanovení čl. 16 odst. 5 písm. b);

---

9 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

10 Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

11 Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

12 Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

13 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1806 ze dne 14. listopadu 2018, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (kodifikované znění) (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 39).

c) ustanovení čl. 23 odst. 1;

d) ustanovení čl. 24 odst. 2 a 2c.

Článek 3

Určení

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království, Bulharské republice, České republice, Spolkové republice Německo, Estonské republice, Řecké republice, Španělskému království, Francouzské republice, Chorvatské republice, Italské republice, Kyperské republice, Lotyšské republice, Litevské republice, Lucemburskému velkovévodství, Maďarsku, Republice Malta, Nizozemskému království, Rakouské republice, Polské republice, Portugalské republice, Rumunsku, Republice Slovinsko, Slovenské republice, Finské republice a Švédskému království.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně